

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

12 καὶ ὁ ἔπος ἀγγελος δέρχεται τὸν φίλιον αὐτοῦ δῆλον ποπλεύον τὸ μέσον Εὐρώπην· καὶ ἐκεῖνον ποὺς διάριτον παίανικομεθή ἡ ὄδος τῆς βασιλικῆς ἀπό της απολογίας.
13 κατεῖσθι τὸ τρίματον τὸ δράκωνικόν
καὶ τὸ τρίματον τὸ θυελλές, καὶ τὸ τρίματον τὸ ψυχωδεσμόν·
την πολιματα τείχα κατέπειται ὡς βασιτράχη.

14 εἰσὶ δὲ τῷ θεῷ ματα δαιμόνων πεισούς τε σημεῖα, αἱ ἐκπροβλήται δὲ τοῦ Θεοῦ βασιλεῖς τε τοῖς οὐκετίσιμοῖς ὅλοις, συνα-
γαγέντες εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἔκπτυσι τῆς ιε-
ράλης τοῦ Θεοῦ τὸ πατερικόπατον. 15 Ιδοὺ δὲ γομός ὁ
καρδιῶν ματα εἰσελούσις ἡ τοῦ πατέρα τοῦ πατρὸς τοῦ θεοῦ πα-
τοῦ, οὐ μὴ γυρισθεὶς πεπλεύτης, καὶ βλέπων τὸν ἀγρομο-
νίου αὐτοῦ. 16 καὶ σωματικὴν μὲν τοῦ εἰς τοῦ πα-
τοῦ μονάρχην τὸν εὐχαριστούμενον. 17 καὶ ὃ ἐδύνατος α-
πολεῖται τὸν εἰσάγοντα αὐτὸν εἰς τὸν αἴρεσθαι διδύνατο
φωνῇ μεγάλῃ λόγῳ Θεοῦ Τύποιον, λόγῳ Θρόνῳ, λέγε-
στερζέστε. 18 καὶ ἐθύμοντο ἀρχαπάνη, καὶ βρυστοῦ, τὸ
φωνα, καὶ στρομός ἐθύμετο μέρας, οἷος ἦν ἐθύμος αὐτοῦ ἢ οἱ
ἀδρανεῖς ἐθύμετο διπλαῖς τοῖς τρεῖς γυναικαῖς τοῖς εστόσοις, κατὰ
μέρας. 19 καὶ ἐθύμετον πάλιν ἡ μεγάλη εἰς τοῖς
μερινοῖς αὐτοῖς τοῖς ἑταῖροις ἐποστῆντες Βασιλεῦλην μεγά-
λην εἴμαστεν τοῖς τροφοῖς τῷ Θεῷ, δεινῶν αὐτῷ τοπερεστοῦ
οἵρεις τῷ Θεῷ μοναρχῇ πρότερον επειδότων. 20 καὶ ταῦτα τοῖς
εργασίαις ὧν οὐ καθεδρίζεται. 21 καὶ χαλαρὰ με-
ταράσσεις τοῖς τελεταιματικαῖς δὲ τῷ οὐρανῷ διπλαῖς τοῖς τρεῖς
ἀδρανεῖς τοῖς τελεταιματικαῖς δὲ τῷ οὐρανῷ τοῦ Θεοῦ εἰς τῆς
πληνῆς τῆς χαλάζης ὥστε μεγάλην διπλὴν αὐτῆς
σφρόδρα. Κερ. 15.

ορθόδοξα.
Κεφ. 16.
1 Καὶ ἦλθεν εἰς ὅν τὸ ἐπίσημον τὸ ἔχοντα τὰς
ἐπίκαιas φιάλας, καὶ ἤγαν μετ' ἐμού λέγων, δέρρο, δέιτω
Οὐ το κρήμα τῆς προτίτης μαραθώνης, τὴν κεκλιμένην ἕως
τὸ ὑψότερον τῆς πατάκης· 2 μῆδις επεριβόλουσα οἱ βασιλεῖς
τῆς γῆς, καὶ ἐλεύθεροι οἱ καπιτονοί πε τῷ γένος ἡ τ
οὐσία τῆς προτίτης αὐτῆς· 3 καὶ ἀπέτρεψε με εἰς τὸν
πυθυματικόν εἶδοτο χωμάτιον κακηποθύμων ἕως τηλεού
κόκκινος, γέματος εἰναιμάτων βλασφημίας, ἐχὼ κεφαλή^{τη}, καὶ τέρατον δέρμα. 4 καὶ ἦκαν τὸν πλευραίνοντα
μόνην περιφράσας καὶ κόκκινος, καὶ γυναικῶν καὶ αὐτοῦ
ζεμίων, καὶ μαραθώνης, ἐθύσαν χρυσαύλῳ ποτελεῖον ἐπὶ τὴν
χεῖρα αὐτοῦ, πειρασθεντούς τοιαύτης, καὶ τὸ διάκεφτο τὸ
προτίτης αὐτῆς. 5 καὶ ἤθη τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα
γραμματίσιον, ματίσιον, Βαβυλὼν ἡ μητέρα ἡ
ποιητὴν τῆς θελευτικής γῆς. 6 καρπεῖτο τὸν
χωμάτιον μεθύσκων ἐπὶ τοῦ πλατύτερον τῆς αἵρετος, καὶ ὅν τὸ
αἴρετο τὸ μηδόπορον Ἰστον· καὶ ἴδειμαστα αὐτὸν τὸν
Σεμίαμαρα· 7 καὶ ἤθη τοῦ ἀρχαρχοῦ μέρη εἰς
μαστούς των δύο των μωραίων τῆς μελαγκούς καὶ τοῦ πεπλού τοῦ
βασιλεύοντος αὐτῶν, δὲ ἔχοντας τὰς ἐπίπλα κεφαλαῖς καὶ τὰ
δέκα κέρατα.

12 Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud magnum Euphratēm: & siccavit aquam eius: ut prepararetur via regibus ob ortu solis. 13 Et vidi de ore draconis, & de ore bestie, & de ore pseudoprophetæ exire spiritus tres immundos in modum ranarum. 14 Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terre congregare illos in prælium ad diem magnum omnipotentis Dei. 15 Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. 16 Et congregavit illos in locum qui vocatur Hebreæ Armagedon. 17 Et septimus Angelus effudit phialam suam in æternum: & exiuit vox magna de templo à throno, dicens, Factum est. 18 Et facta sunt fulgura, & voices, & temtoria: & terrremotus factus est magnus, qualis nunquam fuit ex quo homines fuerint super terram, talis terremotus sic magnus. 19 Et facta est ciuitas in tres partes: & ciuitates Gentium cecidérunt. Et Babylon magna venit in memoriam ante Deum date illi calicem vini indignationis iræ eius. 20 Et omnis insula fugit, & montes non sunt inueniti. 21 Et ergando magna sicut talentum, descendit de celo in homines: & blasphemauerunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

C A P. XVII.

1 Et venit unus de septem Angelis qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens, Veni, & ostendam tibi damnationem meretricis magna, quæ sedet super aquas multas.
2 Cum qua fornicati sunt reges terre, & ineberiti sunt qui inhabitant terram de vinario prostitutionis eius. 3 Et absulbit me in spiritu in desertu. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiarum, habentem capita septem & cornua decem. 4 Et mulier erat circumdata purpura & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione & immunditia fornicationis eius,
5 Et in fronte eius nomen scriptum, Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum & abominationum terre. 6 Et vidi mulierem ebriam de sanguine Sanctorum, & de sanguine Martyrum Iesu. Et miratus sum cum videbam illam, admiratione magna.
7 Et dixit mihi Angelus. Quate miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, & bestie quæ portat eam, quæ habet capita septem, & cornua decem.

CAP. XVI.